

Sporvognen og standse ved Stoppestederne, og Resultatet vilde ganske sikkert blive, at man ikke kom hurtigere afsted med Motorvognen, end Sporvognen vilde tillade. Udvalget finder denne Bestemmelse ret overflødig; idet det i Stykket ovenfor netop er præciseret, at der ved Kørsel gennem Porte o. s. v. og særlig ved Sporvognsstoppesteder skal køres saa langsomt, at Køretøjet om fornødent kan standses øjeblikkeligt.

I samme Paragraf i sidste Stykke hedder det, at i vaadt og sølet Føre skal det fornødne iagttages for, at forbipassende ikke tilstænkes under Motorkøretøjers Forbikørsel. At iagttage det fornødne i denne Henseende er ganske umuligt, men det er muligt at forhindre Tilsøling gennem Anbringelse af nogle Apparater paa selve Motorkøretøjet, i alt Fald har Udvalget hørt om saadanne Apparater, og i Ændringsforslag Nr. 38 gives der Justitsministeriet en Bemyndigelse til at bestemme, at saadanne Apparater skal anbringes, hvis de findes hensigtsmæssige.

Til § 32 er der stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at de Bøder, som indkommer paa Grund af Overtrædelse af Loven, i København gaar i Kommunens Kasse og udenfor København i Hjelpekasen for det Sogn, i hvilket Overtrædelsen finder Sted. Dette er i Overensstemmelse med Bestemmelsen i den nugældende Lov, medens det i Lovforslaget er foreslaaet, at Bøderne skulde tilfalde Statskassen, men Udvalget finder ikke, at der er Grund til at fravige den gældende Bestemmelse.

Et lille Mindretal, hvortil jeg selv hører, foreslaar i Ændringsforslag under Nr. 44, at en enkelt Sætning skal udgaa. Der staar i Paragraffen: „Sker der ved Sammenstød med de i denne Lov omhandlede Køretøjer eller derved, at vejfarende Heste bliver sky for bemeldte Køretøjer, eller paa anden lignende Maade i Køretøjets Nærhed Skade paa Person eller Gods, er den for Køretøjet ansvarlige pligtig at erstatte Skaden.“ Medens Mindretallet finder det rimeligt, at den kørende, hvis Motorkøretøjer kører paa et andet Køretøj, eller der sker Sammenstød, eller Hestene bliver sky, har Ansvaret og Pligt til at erstatte Skaden, finder Mindretallet, at man gaar for vidt ved Tilføjslen om den Skade, der paa anden lignende Maade i Køretøjets Nærhed sker paa Person eller Gods. Thi hvad vil det egentlig sige? Jeg ved ikke, hvad det er, der kan ligne

det, at Heste bliver sky, eller at der sker Sammenstød. Det er i det hele taget en Bestemmelse, som kan bevirke, at enhver Skade, som sker i Nærheden af et Motorkøretøj, selv om den aldeles ikke har noget med Motorvognen at gøre, kan Motorvognens Ejer blive pligtig til at erstatte. Dertil har man sagt fra anden Side, at det gjorde ikke saa meget med den Bestemmelse, for man kunde jo forsikre sig derimod. Det gør jo faktisk ogsaa alle de, der ejer Motorkøretøjer, men det er ganske klart, at Assuranceselskaberne maa sætte deres Præmie efter det Antal Skader, der sker, og efter den Chance, der er for, at Skade kan finde Sted, og naar Skade kan ske paa en saadan Maade, som her er angivet i § 33 „paa anden lignende Maade i Køretøjets Nærhed“, vil det bidrage til, at den Præmie, der skal betales Assuranceselskaberne, selvfølgelig bliver højere, end den ellers vilde blive. Det er altsaa i Virkeligheden Motorvognsejerne, der her kommer til at betale, og i mange Tilfælde vil Motorvognsejerne i Virkeligheden komme til at betale for noget, som de slet ikke har haft Skyld i.

Der er endelig under Nr. 45 af et Mindretal stillet et Ændringsforslag, som noget forandrer — om end ikke i Realiteten — det sidste Stykke af § 33, hvor der staar, at „den til Erstatning berettigede kan for Erstatningen holde sig til Køretøjet, hvad enten dette tilhører den kørende eller ikke“. Der har Mindretallet ment, at naar man skulde kræve Erstatning og vilde gøre sin Ret gældende, skulde man dog inden et vist Tidsrum gøre Anmeldelse om sit Erstatningskrav til den Jurisdiktion, i hvilken Skaden er sket. Det forekommer os rimeligt, at en saadan Bestemmelse indsættes i Loven.

Endelig er der til § 35 af et Flertal stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at forhøje Afgiften af Motorkøretøjer. Det er gennem en Skrivelse fra Amtsvejsinspektørforeningen blevet klart for Udvalget — det var det for øvrigt i Forvejen, men det er blevet tydeliggjort gennem denne Skrivelse —, at Automobilkørselen og særlig Kørselen med de tunge Lastautomobiler i høj Grad ødelægger Vejene, og den Udgift, som derved paaføres Amt og Kommune, mener dette Flertal i nogen Grad bør afholdes af dem, der bruger Vejene, altsaa Motorkøretøjernes Ejere. Det er i denne Skrivelse særlig nævnt, at det er de svære Lastautomobiler, der gør Skade paa Vejene, og det er ganske klart, at det er de værste, særlig de, der færdes